

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.554 van 8 oktober 2001
in de zaak A. 104.696/IX-2867.**

In zake :

Daniël VERMONDEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. COOLSAET,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Arthur Goemaerelei 69

tegen :

de Ziekenhuisvereniging van Brussel en van Schaarbeek-
Universitair verplegingscentrum BRUGMANN,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. GILLET, P. THIEL, en K. VAN KETS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brand Whitlocklaan 30.

tussenkommende partij :

het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van
BRUSSEL,
dat woonplaats kiest bij
advocaat F. KENIS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Michielsbaan 55/10.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël VERMONDEN op 15 mei 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de raad van beheer van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann van 23 maart 2001 houdende het opleggen van de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege aan verzoeker";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 september 2001, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 1 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. COOLSAET, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat K. VAN KETS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat F. KENIS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel met een verzoekschrift van 5 juli 2001 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1. Verzoeker treedt op 2 oktober 1973 als opsteller in statutair verband in dienst van de Commissie van Openbare Onderstand van Brussel. Hij wordt achtereenvolgens bevorderd tot onderbureauchef en bestuurschef van de Dienst der Werken van de Algemene Administratie.

2. Op 19 mei 1994 komt er tussen de federale overheid, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie een samenwerkingsakkoord tot stand met betrekking tot het ziekenhuisbeleid op het grondgebied van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Dat akkoord beoogt de realisatie van coördinatie en samenwerking tussen de verantwoordelijken voor de openbare ziekenhuizen op het grondgebied van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, met name de gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de verenigingen opgericht bij toepassing van hoofdstuk XII van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna “de O.C.M.W.-wet” genoemd)

Het akkoord bepaalt dat twee beheersniveaus worden tot stand gebracht:

- eensdeels de plaatselijke ziekenhuisverenigingen die per ziekenhuis worden opgericht en tot doel hebben de verschillende ziekenhuisentiteiten te exploiteren en te beheren;
- anderdeels de koepelstructuur die instaat voor de coördinatie van en de controle op het beleid dat door de plaatselijke ziekenhuisverenigingen wordt gevoerd.

Zowel de plaatselijke ziekenhuisverenigingen als de koepelstructuur nemen de vorm aan van een vereniging bedoeld in artikel 118 van de O.C.M.W.-wet.

3. Op 27 oktober 1995 komt er na onderhandeling tussen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de representatieve vakorganisaties van het personeel een protocol tot stand betreffende de herstructurering van de Brusselse openbare ziekenhuizen.

Daarin worden onder meer de beginselen vastgesteld met betrekking tot de overheveling van personeelsleden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn naar de plaatselijke ziekenhuisverenigingen.

Met het oog op de overheveling van personeelsleden die, zoals verzoeker, ziekenhuistaken vervullen binnen gemeenschappelijke diensten van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, dienen luidens dat protocol de objectieve behoeften van de nieuwe entiteiten te worden vastgesteld, evenals de profielen van de functies die daaraan kunnen voldoen. De in aanmerking komende personeelsleden worden in eerste instantie op basis van vrijwilligheid overgeheveld. Wanneer de oproep tot vrijwillige mobiliteit onvoldoende respons heeft worden de betrokken personeelsleden bij toepassing van welbepaalde criteria inzake graad- en

dienstanciënniteit en leeftijd ambtshalve overgeheveld. De overheveling gaat in 20 dagen na de kennisgeving ervan aan het betrokken personeelslid, onder voorbehoud van wat in het protocol is bepaald in verband met de mogelijkheid voor dat personeelslid om binnen vijftien dagen na de voormelde kennisgeving tegen zijn overheveling een beroep in te stellen bij een beroepscommissie, die is samengesteld uit vertegenwoordigers van de plaatselijke ziekenhuisvereniging en van het betrokken openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn eensdeels en vertegenwoordigers van de representatieve werknemersorganisaties anderdeels. De beroepscommissie brengt binnen dertig dagen na het indienen van het beroep een advies uit. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn neemt vervolgens een definitieve beslissing. Indien die afwijkt van het advies van de beroepscommissie moet ze bijzonder gemotiveerd zijn. Ingeval de beroepscommissie binnen de voorgeschreven termijn geen advies heeft uitgebracht, beslist het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Tegen de definitieve beslissing van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan het betrokken personeelslid het -in artikel 128, § 2, vierde lid, van de O.C.M.W.-wet- bedoelde beroep bij de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad instellen.

4. De voormelde regeling, met inbegrip van de beroepsmogelijkheid bij de beroepscommissie, wordt bij dienstorder nr. D.O./Pers/3/627 van 23 november 1995 bekendgemaakt aan het personeel van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel en bij besluit van 12 december 1995 van de raad voor maatschappelijk welzijn van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel vastgesteld in het “reglement betreffende de overhevelingen in het kader van het G.O.G.I. plan”.

5. Op 23 januari 1996 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn van Brussel, onder verwijzing naar de toetreding van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel tot het akkoord betreffende de herstructurering van de Brusselse openbare ziekenhuizen, alsook naar het protocol van 27 oktober 1995 met de representatieve vakorganisaties van het personeel en het dienstorder nr. D.O./Pers/3/627 van 23 november 1995, tot "de overplaatsing (van verzoeker) op verplichte basis" met ingang van 1 januari 1996 "naar het ziekenhuis Brugmann in de hoedanigheid van onderchef van de werken".

6. Met een brief van 1 februari 1996, die door verzoeker op 8 februari 1996 in ontvangst wordt genomen, deelt de voorzitter van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel deze beslissing aan verzoeker mee.

Die brief luidt als volgt :

"Gelet op het akkoordprotokol met de syndicale organisaties afgesloten in het kader van het comité van de plaatselijke openbare besturen, sector Brussel Hoofdstad (comité C protokol 95/3 betreffende de herstructurering van de Brusselse openbare ziekenhuizen);

Gelet op de beraadslaging van de Raad voor maatschappelijk welzijn getroffen op 12 december 1995 inzake de overplaatsing van het personeel naar de 'Gogi' structuren in het kader van de herstructurering van de Brusselse openbare ziekenhuizen;

Gelet op dienstorder Pers/3/627 betreffende hetzelfde onderwerp;

Melden wij U dat de Raad voor maatschappelijk welzijn, in zijn zitting van 23 januari 1996, besloten heeft U over te plaatsen naar het ziekenhuis Brugmann om de functie van Bestuurschef 'werken' te vervullen.

Het ziekenhuis Brugmann heeft inderdaad een Bestuurschef gevraagd van de dienst der Werken en U bent de enige bestuurschef van de dienst die daarbij over de nodige kwalificaties beschikt om het werk uit te voeren".

Verzoeker dient tegen zijn overheveling geen beroep in bij de onder punt 3 hiervoor vermelde beroepscommissie.

7. Op 22 december 1997 legt de leidinggevende ambtenaar van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann verzoeker bij tuchtmaatregel een berisping op. Verzoeker wordt onder meer verweten dat hij opdrachten van zijn hiërarchische overste niet heeft uitgevoerd.

Omdat de kennisgeving ervan aan verzoeker niet overeenkomstig de voorschriften van artikel 307 van de nieuwe gemeentewet geschiedt, wordt deze tuchtmaatregel ingetrokken.

8. Op 26 juni 1998 legt de directieraad van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann verzoeker bij tuchtmaatregel een waarschuwing op omdat hij blijk heeft gegeven van "een gebrek aan goede wil en motivatie naar oversten en collega's toe" en "systematisch (weigert) om de opgelegde zaken uit te voeren".

9. Met brieven van 24 juli 2000 aan de voorzitter van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel en aan de voorzitter en de leden

van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann betwist verzoeker dat hij is overgeheveld van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brussel naar de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann.

10. Op 21 september 2000 dagvaardt verzoeker het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel teneinde "in rechte te horen vaststellen dat verzoeker nog steeds in dienst is van het OCMW Brussel".

Over deze vordering blijkt vooralsnog geen uitspraak te zijn gedaan.

11. Op 24 januari 2001 stelt de directeur van de Dienst der Werken en Wederopbouw van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann lastens verzoeker een negatieve beoordelingsfiche op. Daarin geeft hij het volgende relaas :

"31.10.2000 :

Bij wijze van dienstnota deel ik de Heer VERMONDEN mede

- dat de Heer TOUTENHOOFD mij er van op de hoogte heeft gebracht dat hij de Heer VERMONDEN in het kader van de vernieuwing van de telefooncentrale, de inhoud van zijn nieuwe taken heeft voorgelegd;

- dat deze taken, die voornamelijk te maken hebben met het bijhouden van gegevens van administratieve aard op PC en dit met behulp van een nieuw programma waarvoor de Heer VERMONDEN (samen met drie andere personen) een opleiding zou krijgen, volledig binnen de bevoegdheden en kwalificaties van de Heer VERMONDEN vallen;

- dat ik desalniettemin tot mijn grote verbazing diende te vernemen dat de Heer VERMONDEN zonder meer, het uitvoeren van deze taken weigerde.

Bij wijze van diezelfde dienstnota heb ik de Heer VERMONDEN dan ook verzocht mij een omstandig verslag met betrekking tot de redenen van zijn weigering te willen mededelen.

14.11.2000

Ik verstuur de Heer VERMONDEN een rappel waarin ik hem verzoek mij alsnog het schriftelijk antwoord te willen geven op mijn verzoek zoals geformuleerd in mijn dienstnota van 31.10.2000.

Ik deel hem verder in dezelfde rappel mede dat ik bovendien, bij het opzoeken van een document tijdens zijn afwezigheid, heb moeten vaststellen dat zijn kasten en schuiven niet toegankelijk waren. Ik heb hem verzocht daar verandering in te willen brengen.

15.11.2000

Voor alle duidelijkheid deelt de Heer TOUTENHOOFD de Heer VERMONDEN nogmaals mede dat de door hem geweigerde opdrachten administratieve taken omvatten die verband houden met de uitbating van de nieuwe telefooncentrale (dus: het inbrengen en bijhouden van gegevens op PC, het uitprinten van lijsten, enz). De Heer VERMONDEN wordt er bovendien op attent gemaakt dat voor de personen die zich met deze taken zullen bezighouden, een opleiding wordt gegeven door de firma SIEMENS. Deze

opleiding zal hoogst waarschijnlijk in de lokalen van het ziekenhuis plaatsvinden (zo niet, in de lokalen van SIEMENS in Brussel).

28.11.2000

Op de vraag die de Heer VERMONDEN mij gesteld heeft tijdens ons onderhoud van 16 november, met name om hem te willen bevestigen dat de administratieve taken verbonden aan de uitbating van de telefooncentrale deel uitmaken van zijn functies, antwoord ik schriftelijk

- dat hem via mijn nota van 31 oktober en de nota van de Heer TOUTENHOOFD van 15 november inderdaad het bevel werd gegeven de administratieve taken, verbonden aan de uitbating van de nieuwe telefooncentrale, uit te voeren;

- dat ik hem dit bevel heb gegeven in mijn hoedanigheid van Directeur van de Dienst der Werken en Wederopbouw en van hiërarchische overste van de dienst waarvan hij deel uitmaakt;

- dat de hiervoor genoemde taken van nu af aan deel uitmaken van zijn functies;

- dat hij in de loop van de maand januari aanstaande uitgenodigd zal worden om een vorming te volgen gegeven door de firma SIEMENS.

Via ditzelfde schrijven deelde ik de Heer VERMONDEN mede dat ik hoopte dat hij in de toekomst genoeg zal nemen met mondelinge instructies zoals iedere andere werknemer van het ziekenhuis, zonder van mij, telkens wanneer er een verandering komt in de taken die hij dient te volbrengen, een schriftelijke bevestiging te vorderen.

29.11.2000

Ik heb vanwege de Heer VERMONDEN een schrijven ontvangen waarin hij mij mededeelt

- dat hij kennis heeft genomen van mijn laatste dienstnota, waarin ik hem de taken in verband met de uitbating van de telefooncentrale heb opgedragen;

- dat hij uiteraard de taken moet volbrengen die deel uitmaken van zijn functiebeschrijving, zoals deze voorkwam bij het OCMW van BRUSSEL en bij zijn "delegatie" naar het UVC BRUGMANN;

- dat aangezien dit echter niet het geval is voor de hierboven vermelde taken, hij genoodzaakt is deze te weigeren".

De directeur stelt aan de ambtenaar voor dat lastens verzoeker een tuchtprocedure zou worden ingeleid.

12. Op 9 februari 2001 beslist de raad van beheer van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann lastens verzoeker een tuchtprocedure in te leiden.

13. Met een brief van 14 februari 2001 wordt verzoeker door de leidinggevende ambtenaar opgeroepen om op 9 maart 2001 door de raad van beheer te worden gehoord "aangaande het feit dat (hij) weigert de administratieve taken uit te voeren die (hem) toevertrouwd zijn door de Directie van de Dienst der Werken". De negatieve beoordelingsfiche, bedoeld onder punt 11 hiervoor, waaruit dat feit blijkt, is bijgevoegd.

14. Op 9 maart 2001 is echter het voorgeschreven aanwezigheidsquorum in de raad van beheer niet bereikt, zodat het verhoor van verzoeker wordt uitgesteld.

15. Op 23 maart 2001 wordt verzoeker, bijgestaan door zijn raadsman, effectief door de raad van beheer gehoord. Van dat verhoor wordt een proces-verbaal opgesteld.

Nog tijdens dezelfde zitting neemt de raad van beheer, bij geheime stemming en met eenparigheid van stemmen, de thans bestreden beslissing waarbij verzoeker bij tuchtmaatregel met ingang van 2 april 2001 van ambtswege wordt ontslagen.

Die beslissing luidt als volgt :

"Overwegende dat de Heer VERMONDEN aangeworven werd op 2/10/1973 en hij van de vastheid van betrekking geniet vanaf de datum van 01/09/1981; dat hij tot de Nederlandse taalrol behoort;

Overwegende dat op 14 februari 2001 ten laste van de Heer VERMONDEN een beoordelingsfiche werd opgesteld betreffende een ongunstig feit dat zich heeft voorgedaan in de periode van 31/10/2000 tot 29/11/2000;

Dat de Heer VERMONDEN met name halsstarrig weigert om administratieve taken uit te voeren die hem in het kader van de vernieuwing van de telefooncentrale werden toevertrouwd door de Directie van de Dienst der Werken en die voornamelijk te maken hebben met het bijhouden van gegevens van administratieve aard op PC en dit met behulp van een nieuw programma waarvoor de Heer VERMONDEN (samen met drie andere personen) een opleiding zou krijgen;

Dat deze beoordelingsfiche op 25/01/2001 aan de Heer VERMONDEN werd voorgelegd met het verzoek het document voor ontvangst te ondertekenen, hetgeen hij weigerde; dat bij hieronder vermelde oproepingsbrief van 14/02/2001 dan ook nogmaals een kopie van deze beoordelingsfiche werd gevoegd;

Dat op de zitting van 9 februari 2001 de Raad van Beheer van het UVC BRUGMANN, gevat door de Leidinggevende Ambtenaar aangaande het feit dat de Heer VERMONDEN wordt ten laste gelegd, besloten heeft een disciplinaire procedure in te leiden te zijner laste;

Overwegende dat alzo de Heer VERMONDEN, per aangetekend schrijven van 14/02/2001 waarvan ontvangst werd bericht op 15/02/2001, werd opgeroepen om voor verhoor te verschijnen voor de Raad van Beheer op datum van 9 maart 2001, overeenkomstig de voorschriften van artikel 301 van de Nieuwe Gemeentewet;

Dat de Heer VERMONDEN op deze manier op de hoogte werd gebracht van het feit dat hem wordt verweten, dat een tuchtdossier is aangelegd, dat een tuchtstraf wordt overwogen, dat hij zich kan laten bijstaan door een verdediger van zijn keuze en hij het verhoor van getuigen kan vragen alsmede, indien hij dit wenst, de openbaarheid van zowel zijn eigen verhoor als van deze van de getuigen; dat hij tot slot de mogelijkheid heeft kennis te nemen van zijn dossier,

zonder verplaatsing, bij de personeelsdienst en dit tot op de vooravond van zijn verhoor;

Dat de Heer VERMONDEN gebruik heeft gemaakt van zowel zijn inzagels als zijn bijstandsrecht; dat hij also zijn dossier heeft geraadpleegd op de Personeelsdienst op datum van 27/02/01; dat betrokkene zich bovendien op de zitting van 9 maart 2001 heeft laten bijstaan door Meester BREWAEYS Eric, zijn kabinet houdende te 1080 Brussel, Leopold II laan n° 117;

Dat bovendien op de hoorzitting van betrokkene een beëdigd vertaler, de Heer JANSSENS, aanwezig was om zowel de vragen die in het Nederlands aan de Heer VERMONDEN werden gesteld als de antwoorden van deze laatste en zijn raadgever te vertalen in het Frans en de woordwisseling van de leden van de Raad van Beheer te vertalen in het Nederlands; dat deze vertaler de volgende eed heeft afgelegd: “Ik zweer dat ik trouw het gezegde zal vertalen, dat moet worden overgebracht aan degenen die een verschillende taal spreken”;

Dat om wille van het feit dat op haar zitting van 9 maart 2001 het vereiste aanwezigheidsquorum niet was bereikt, de Raad van Beheer, in aanwezigheid van de Heer VERMONDEN, zijn raadsheer en de vertaler beslist heeft het verhoor van betrokkene uit te stellen naar de zitting van 23 maart 2001 om 13 h in dezelfde zaal; dat de Heer VERMONDEN en zijn raadsheer hiermee akkoord gingen;

Dat per aangetekend schrijven van 12 maart 2001, waarvan ontvangst werd bericht op datum van 13 maart 2001, de Heer VERMONDEN dan ook werd opgeroepen om opnieuw te verschijnen voor de Raad van Beheer op datum van 23 maart 2001 ten einde er verhoord te worden aangaande het feit dat hem ten laste wordt gelegd, zoals omschreven in zijn oorspronkelijke oproepingsbrief van 14 februari 2001 en waarvan werd vermeld dat deze als hernomen dient beschouwd te worden;

Dat op deze hoorzitting van 23 maart 2001 de Heer VERMONDEN werd bijgestaan door Meester GOETRY die optrad loco Meester BREWAEYS Luc;

Dat wederom hoger genoemde beëdigd vertaler aanwezig was ten einde dezelfde hoger genoemde opdracht te vervullen; dat de Heer JANSSEN ook op de hoorzitting van 23 maart 2001 hoger genoemde eed heeft afgelegd;

Dat de Raad van Beheer de Heer VERMONDEN en diens raadsman gehoord heeft in zijn verweer;

Dat een proces-verbaal van hun verklaringen werd opgesteld en ondertekend door de Heer VERMONDEN en zijn raadsheer tijdens deze zitting van 23 maart 2001;

Overwegende het voorstel van ontslag van ambtswege geformuleerd door de Heer Leidinggevend Ambtenaar, buiten geheim comité, overeenkomstig artikel 39 van de statuten van het UVC BRUGMANN;

Overwegende dat het feit dat zich heeft voorgedaan wordt vastgesteld;

Dat de raadsheer van de Heer VERMONDEN als eerste argument de vraag opwerpt of het wel opportuun is voor het ziekenhuis op dit moment een tuchtsanctie aan zijn client op te leggen, gezien de Heer VERMONDEN zijn overplaatsing die destijds had plaatsgevonden van het OCMW van Brussel naar het UCV BRUGMANN via de rechtbank betwist, en hij zich dien ten gevolge nog steeds beschouwt als zijnde een agent van het hoger genoemde OCMW;

Dat het nochtans voor de Raad van Beheer wel degelijk duidelijk is dat de Heer VERMONDEN werknemer is van het UVC BRUGMANN;

Dat vooreerst immers betrokkene bij beslissing van 23 januari 1996 door de Raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van BRUSSEL geldig werd overgeplaatst naar het UVC BRUGMANN ten einde er de functie van Bestuurschef “werken” te vervullen;

Dat door de Heer VERMONDEN tegen deze beslissing nooit beroep werd aangetekend;

Dat bovendien dient opgemerkt te worden dat het sindsdien ook het ziekenhuis is die maandelijks aan de Heer VERMONDEN zijn loon heeft uitbetaald en dit zonder enig protest vanwege laatstgenoemde;

Dat de raadsheer van de Heer VERMONDEN buiten het opwerpen van dit gegeven geen nadere argumenten aanbrengt ter staving van zijn standpunt;

Dat de Heer VERMONDEN vervolgens de hem ten laste gelegde feiten niet betwist;

Dat hij als enige reden van desbetreffende taakweigering opgeeft dat hij van oordeel is dat de opdracht die hem in verband met de uitbating van de telefooncentrale werd opgelegd, zelfs al werd die hem naar eigen zeggen nog niet tot in de detail beschreven, in ieder geval geen deel uitmaakt van de Dienst der Werken alwaar hij een administratieve functie uitoefent;

Dat hij in tegendeel van mening is dat hoger genoemde taak eerder had moeten toebedeeld worden aan een technische dienst;

Dat hij bovendien de mening is toegedaan dat eens het voor hem vaststaat dat een bepaalde taak niet tot zijn functie behoort, hij zich niet soepel moet opstellen, reden waarom hij dan ook resoluut heeft geweigerd op alles in te gaan wat ook maar enigszins te maken heeft met kwestieuze taak, zoals onder meer het volgen van een stage;

Overwegende dat het echter niet aan de Heer VERMONDEN toekomt om de hem opgelegde taken te beoordelen en nog minder om uit te maken of zij al dan niet kunnen deel uitmaken van de dienst waartoe hij behoort;

Dat hij er in tegendeel van uit dient te gaan dat wanneer hem taken worden opgelegd door zijn hiërarchische overste, deze wel degelijk deel uitmaken van zijn dienst (R.v.St., Martin, nr. 11.009, 5 februari 1979);

Overwegende bovendien dat de Heer VERMONDEN de hem opgelegde kwestieuze taken, zelfs al twijfelt hij aan de wettigheid ervan, toch had moeten uitvoeren, in ieder geval totdat hij vanwege de overheid die hij hierover heeft aangesproken, een antwoord heeft gekregen;

Dat inderdaad de beslissing waarbij de hiërarchische overste bepaalde taken oplegt aan zijn ondergeschikte, een uitvoerbare beslissing is behalve wanneer ze zo flagrant onwettig was dat de ondergeschikte ze voor onbestaande mag houden (R.v.St., Verstrepen, nr. 76.315, 13 oktober 1998);

Dat de Heer VERMONDEN op geen enkele manier heeft aangetoond voor een dergelijke flagrante onwettigheid te hebben gestaan dat het voor hem onmogelijk was de hem door zijn hiërarchische overste opgelegde taken uit te voeren;

Dat immers op de schriftelijke vraag van zijn hiërarchische overste van 31.10.2000 of de Heer VERMONDEN hem een omstandig schriftelijk verslag wou overmaken met de reden waarom hij zonder meer weigert de hem opgelegde taak in verband met de uitbating van de telefooncentrale uit te oefenen, de Heer VERMONDEN pas op datum van 29 november 2000 het vage antwoord gaf dat de taken die hem in verband met de uitbating van de telefooncentrale werden opgelegd, geen deel uitmaken van zijn functieomschrijving die, zoals hij nader bepaalt op de zitting, louter administratief van aard is;

Dat de Heer VERMONDEN door zijn hiërarchische overste echter meermaals op het hart werd gedrukt dat de taken die hem opgelegd worden in verband met de uitbating van de nieuwe telefooncentrale wel degelijk administratief van aard zijn;

Dat ook de Raad van Beheer aan het inbrengen en het bijhouden van gegevens op PC, het uitprinten van lijsten enz... enkel een administratief karakter kan geven;

Overwegende dan ook dat de Heer VERMONDEN, door in casu geweigerd te hebben om de hem regelmatig en wettig gegeven opdracht om hoger genoemde administratieve taak uit te voeren en dit zonder enige geldige reden,

flagrant te kort is gekomen aan zijn plicht van hiërarchische gehoorzaamheid, volgens dewelke ambtenaren verplicht zijn hun ambt op een loyale wijze uit te oefenen onder het gezag van hun hiërarchische meerdere (I. OPDEBEEK, Tuchtrect in de lokale besturen, Die Keure Brugge, 1992, 312 p.);

Meer nog, dat de Heer VERMONDEN, door op de zitting te hebben verklaart zich bovendien de algemene houding aan te meten te weigeren zich soepel op te stellen telkens wanneer hij persoonlijk van oordeel is dat een bepaalde hem gegeven opdracht geen deel kan uitmaken van zijn functie, blijkt geeft van een aanhoudende onwil prestaties te verrichten die hem niet aanstaan;

Dat immers de Heer VERMONDEN, ondanks de diverse pogingen gedurende maar liefst één maand van zijn hiërarchische overste om hem te overtuigen van het tegendeel, zelfs op zijn hoorzitting halsstarrig bij zijn standpunt blijft dat het aan hem persoonlijk is om uit te maken welke taken al dan niet tot zijn functie behoren, en dat hij er geenszins toe bereid is zijn standpunt op dit vlak te wijzigen;

Dat het in deze omstandigheden en ondanks de reeds afgelegde loopbaan van de Heer VERMONDEN bij het UVC BRUGMANN en voorheen het OCMW van BRUSSEL, een verdere samenwerking onmogelijk is met een persoon die ten onrechte persoonlijk de inhoud van zijn taken beoordeelt;

Dat de Raad van Beheer dan ook van oordeel is dat de kwade wil van de Heer VERMONDEN in die mate aanwezig is dat een ontslag van ambtswege zich opdringt;

Dat immers niet in redelijkheid kan worden verwacht dat een lichtere tuchtsanctie de Heer VERMONDEN tot beterschap zou aanzetten;

Dat bijgevolg de hierna opgelegde straf het meest beantwoordt aan de situatie";

16. De tuchtbeslissing wordt aan verzoeker met een brief van 29 maart 2001 aangetekend verzonden met ontvangstbewijs.

2. Over de tussenkomst.

Overwegende dat het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel met een verzoekschrift van 5 juli 2001 verzoekt tussen te komen in de betwisting ingeleid door verzoeker; dat niets zich verzet tegen deze tussenkomst;

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is; dat zij uiteenzet dat verzoeker in zijn vierde middel aanvoert dat de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann niet bevoegd is om hem de bestreden tuchtmaatregel op te leggen, omdat hij nog steeds personeelslid is van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel en de tuchtbevoegdheid ten aanzien van hem derhalve aan deze laatste toebehoort; dat verzoeker aldus zijn overheveling van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk

Welzijn van Brussel naar de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann betwist, dewelke "in het midden van de jaren negentig" met toepassing van artikel 128 van de O.C.M.W.-wet werd doorgevoerd; dat verzoeker tegen die overheveling geen beroep heeft ingediend bij de beroepscommissie bedoeld in het dienstorder nr. D.O./Pers/3/627 van 23 november 1995 en ook niet het beroep heeft ingesteld, als bedoeld in artikel 128, § 2, van de O.C.M.W.-wet, bij de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad; dat aangezien verzoeker heeft nagelaten de georganiseerde beroepsmogelijkheden tegen zijn overheveling uit te putten, de thans voorliggende vordering niet ontvankelijk is, minstens verzoekers vierde middel waarin hij de onbevoegdheid van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann aanvoert;

3.2. Overwegende dat verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van de beslissing van 23 maart 2001 van de raad van beheer van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann waarbij hij met ingang van 2 april 2001 bij tuchtmaatregel van ambtswege wordt ontslagen; dat het voorwerp van zijn vordering derhalve niet de beslissing is van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel tot overheveling van verzoeker naar de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann; dat tegen de voornoemde beslissing van 23 maart 2001 geen georganiseerd administratief beroep mogelijk is; dat de omstandigheid dat verzoeker tegen de beslissing van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel betreffende zijn overheveling geen beroep heeft ingediend bij de beroepscommissie bedoeld in het dienstorder nr. D.O./Pers/3/627 van 23 november 1995 en bij de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering niet relevant is, aangezien die beslissing niet het voorwerp van de vordering is; dat verzoekers vierde middel hierna wordt onderzocht; dat de exceptie bijgevolg faalt;

4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1.1. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van "de materiële motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen"; dat hij hierbij uiteenzet dat het algemeen rechtsbeginsel van de materiële motiveringsplicht, alsook de formele motiveringsplicht opgelegd door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, geschonden zijn, doordat aan verzoeker een tuchtstraf wordt opgelegd voor feiten die geen tuchtfeiten zijn en de verwerende partij in gebreke blijft afdoende te motiveren waarom de feiten die verzoeker ten laste worden gelegd tuchtfeiten zijn, terwijl elke tuchtbeslissing moet worden gedragen door in rechte en in feite aanvaardbare motieven die bovendien in de beslissing moeten terug te vinden zijn; dat hij het middel als volgt toelicht :

"Aan verzoeker werd een tuchtstraf opgelegd omdat hij zou geweigerd hebben de nieuwe taken opgelegd in het kader van de vernieuwing van de telefooncentrale uit te voeren. Het is juist dat verzoeker heeft geweigerd deze taken uit te voeren, doch verzoeker was gerechtigd om deze opdracht te weigeren, zodat hier geen sprake is van een tuchtfeit.

Verzoeker is enkel gehouden tot de uitvoering van de opdrachten die tot zijn functiebeschrijving behoren. In oktober 2000 werd aan verzoeker als nieuwe opdracht de uitbating van de telefooncentrale opgelegd. Deze opdracht behoort niet tot de functieomschrijving van verzoeker en werd evenmin op wettige wijze aan de functieomschrijving van verzoeker toegevoegd. De opdracht werd immers gegeven door de hiërarchische overste, terwijl een nieuwe taakaanwijzing enkel kan gebeuren door de leidinggevende ambtenaar.

Verzoeker weigerde deze nieuwe en overigens zeer vaag omschreven opdracht omdat hij niet tot zijn functiebeschrijving behoorde en deelde deze reden mee aan de directeur van de werken en van de heropbouw bij brief dd. 29.11.00.

De verwerende partij gaat er in de bestreden beslissing ten onrechte van uit dat zij om het even welke opdracht kan opleggen aan verzoeker en dat deze dan zou gehouden zijn die opdracht uit te voeren. Deze stelling is onjuist, want zij zou elke functieomschrijving totaal overbodig maken. Daarenboven werd aan verzoeker nooit gedetailleerd meegedeeld wat de uitbating van de telefooncentrale allemaal zou inhouden, ook niet na aandringen.

De verwerende partij heeft niet afdoende gemotiveerd waarom deze nieuwe opdracht wel tot de functieomschrijving van verzoeker behoorde en waarom verzoeker bijgevolg een tuchtfout beging door deze nieuwe opdracht te weigeren.";

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat, voor zover het middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die wet niet bepaalt wat moet

worden verstaan onder het begrip "tuchtfeiten", dat zij geen voorschriften bevat met betrekking tot de functiebeschrijving van verzoeker evenmin als een aanwijzing van de hiërarchische overste die bevoegd is aan verzoeker dienstorders te geven zodat het middel "duidelijk in rechte in elk van zijn onderdelen" faalt; dat de bestreden beslissing uiteenzet dat verzoeker weigert gevolg te geven aan de opdracht opgelegd door zijn hiërarchische overste om de administratieve taken verbonden aan de uitbating van de nieuwe telefooncentrale op zich te nemen, niettegenstaande de uitvoering van die opdracht tot verzoekers functie behoort en aldus afdoende doet blijken waarom de aan verzoeker ten laste gelegde feiten tuchtfeiten zijn; dat de door verzoeker ingeroepen functieomschrijving geen dwingend karakter heeft, maar slechts "een zuiver richtinggevend, beschrijvend document" is "dat een toenmalige situatie concretiseerde"; dat het beginsel van de veranderlijkheid van de openbare dienst toelaat aan ambtenaren nieuwe instructies te geven in functie van de noodwendigheden van de dienst; dat de opdrachten die aan verzoeker werden gegeven in verband met de uitbating van de telefooncentrale, louter administratief van aard zijn en geen hoger niveau vereisen dan dat van verzoeker, dat overigens het werken met de telefooncentrale reeds opgenomen was in de oorspronkelijke functieomschrijving van verzoeker; dat ten slotte verzoeker ten onrechte voorhoudt dat de dienstopdracht waaraan hij geen uitvoering heeft willen geven, uitging van een onbevoegd persoon, dat hij niet aangeeft op welke wettelijke bepaling hij die stelling grondt en dat indien een dienstorder alleen kan uitgaan van de leidinggevende ambtenaar, elke hiërarchische structuur overbodig maakt, wat echter "volledig onwerkbaar" is;

4.1.3. Overwegende dat de bestreden beslissing met betrekking tot de aan verzoeker ten laste gelegde feiten overweegt dat hij halsstarrig weigert om de administratieve taken uit te voeren die hem in het kader van de vernieuwing van de telefooncentrale werden toevertrouwd door de directie van de Dienst der Werken, dat hij weliswaar van oordeel is dat de uitvoering van die taken niet tot de Dienst der Werken behoort, maar dat het niet aan verzoeker toekomt dat te beoordelen, dat hij er integendeel dient vanuit te gaan dat wanneer hem taken worden opgelegd door zijn hiërarchische overste, deze wel degelijk deel uitmaken van zijn dienstopdrachten, dat hij de hem opgelegde taken, zelfs al twijfelt hij aan de wettigheid ervan, moet uitvoeren, in ieder geval totdat hij van de overheid die hij daarover heeft aangesproken, een antwoord heeft gekregen, dat alleen als verzoeker met een zo flagrant onwettige opdracht wordt belast dat hij ze voor onbestaande

mag houden en dat hij in het onderhavige geval niet aantoonde voor een dergelijke flagrante onwettigheid te hebben gestaan, dat hij op de schriftelijke vraag van 31 oktober 2000 van zijn hiërarchische overste naar de reden van zijn weigering om de opgedragen taken uit te voeren, pas op 29 november 2000 op een vage wijze heeft geantwoord dat die taken niet tot zijn functieomschrijving behoren, dat hij niettemin herhaaldelijk door zijn hiërarchische overste op het hart is gedrukt dat de taken die hem werden opgelegd in verband met de uitbating van de nieuwe telefooncentrale wel degelijk van administratieve aard zijn, dat hij door zonder geldige reden te weigeren uitvoering te geven aan de hem opgedragen taken, flagrant is tekort gekomen aan zijn plicht tot hiërarchische gehoorzaamheid, volgens dewelke ambtenaren hun ambt op een loyale wijze moeten uitoefenen onder het gezag van hun hiërarchische meerdere; dat de bestreden beslissing aldus op een ruimschoots afdoende wijze motiveert waarom de aan verzoeker ten laste gelegde feiten tuchtfacten zijn zodat de bestreden beslissing voldoende formeel gemotiveerd is; dat de bestreden beslissing voorts aan verzoeker verwijt dat hij halsstarrig weigert de hem door zijn hiërarchische overste opgedragen administratieve taken in verband met de uitbating van de nieuwe telefooncentrale uit te voeren en dat verzoeker betwist dat die weigering hem als een tuchtfact kan worden aangerekend, omdat naar zijn mening de opgedragen taken niet tot de Dienst der Werken behoren en ze evenmin onder zijn functieomschrijving vallen; dat het zoals er in de bestreden beslissing terecht wordt op gewezen niet aan verzoeker toekomt om eigengereid de taken te beoordelen en af te wijzen die hem door zijn hiërarchische overste worden opgedragen; dat de hiërarchische gehoorzaamheidsplicht ertoe verplicht de opdrachten uit te voeren die hem door zijn hiërarchische overste worden gegeven; dat alleen indien een dergelijke opdracht klaarblijkelijk onwettig wordt gegeven, hij zich van de uitvoering ervan vermag te onthouden; dat zulks te dezen niet het geval is nu niet blijkt dat aan verzoeker andere dan louter administratieve taken in verband met de uitbating van de nieuwe telefooncentrale zijn opgelegd en hij ook niet aantoonde dat de opgelegde administratieve taken het niveau van de graad waarvan hij titularis is, zouden overstijgen; dat de door hem aangehaalde administratieve taken die hij te behartigen zou hebben gehad toen hij nog werkzaam was op de Dienst der Werken van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel bezwaarlijk als een onveranderlijke afbakening van zijn functie kan worden aangezien omdat dit zou strijden met het beginsel van de veranderlijkheid van de openbare dienst waardoor de taken die aan de personeelsleden worden opgelegd, mee kunnen evolueren met de veranderende noodwendigheden van de openbare

dienst; dat verzoeker niet aantoon op grond van welke rechtsregel "een nieuwe taakaanwijzing enkel kan gebeuren door de leidinggevende ambtenaar"; dat het middel niet ernstig is;

4.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van het recht van verdediging, alsook van de artikelen 299, eerste lid, en 301 van de Nieuwe Gemeentewet; dat hij hierbij stelt dat het bestreden besluit hem nieuwe feiten ten laste legt die niet werden vermeld in de oproepingsbrief en zijn verweer als een strafverzwarend element in aanmerking neemt, terwijl artikel 299 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt dat geen tuchtstraf mag worden opgelegd dan nadat de betrokkene werd gehoord over alle ten laste gelegde feiten, en artikel 301 van de Nieuwe Gemeentewet luidens welk de oproepingsbrief al de ten laste gelegde feiten moet vermelden en dat de rechten van verdediging impliceren dat verzoeker alles wat niet zwaar beledigend is voor de tuchtoverheid te zijner verdediging mag aanhalen zonder dat dit hem ten kwade mag worden geduid bij het vaststellen van de strafmaat; dat hij dit middel als volgt toelicht :

"In vergelijking met de oproepingsbrief wordt aan verzoeker in de bestreden beslissing een bijkomend feit verweten dat voor het eerst in de bestreden beslissing is omschreven. In deze beslissing wordt immers vermeld dat verzoeker blijk geeft van een aanhoudende onwil om prestaties te verrichten die hem niet aanstaan, wat wordt afgeleid uit de verklaring ter zitting dat verzoeker weigert zich soepel op te stellen wanneer hij meent dat een bepaalde opdracht niet tot zijn functie behoort.

Verder wordt aan verzoeker in de bestreden beslissing ook nog verweten dat hij halsstarrig bij zijn standpunt blijft. Het is nochtans het recht van verzoeker om zich te verweren zoals hij dat het meest gepast acht en bijgevolg om bij zijn standpunt te blijven. De verwerende partij schendt op deze manier, door verzoeker dit recht te onzeggen, de rechten van verdediging. Ook dit is bovendien een bijkomend tuchtfeit dat in de oproepingsbrief niet werd vermeld.";

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partij betwist dat de bestreden beslissing aan verzoeker andere feiten zou ten laste leggen dan degene waarvoor hij werd opgeroepen en waarvan hij kennis heeft kunnen nemen door het relaas ervan in de negatieve beoordelingsfiche van 24 januari 2001 die bij de oproepingsbrief voor het verhoor was gevoegd, alsook door de inzage van het tuchtdossier; dat het gegeven dat verzoeker "halsstarrig" weigert om de hem opgelegde administratieve taken uit te voeren reeds uit de voormelde negatieve beoordelingsfiche blijkt; dat de "aanhoudende onwil" van verzoeker waarvan sprake in de bestreden beslissing, in

zijn juiste context moet worden gezien; dat de bestreden beslissing dan ook volgens de verwerende partij terecht daarvan kan gewagen, aangezien blijkt dat de hiërarchische overste van verzoeker gedurende een maand herhaaldelijk het bevel heeft gegeven bepaalde taken uit te voeren, maar verzoeker is blijven weigeren daaraan gevolg te geven en dat als vermeld wordt dat verzoeker halsstarrig bij zijn standpunt blijft dit hem niet wordt verweten maar enkel wordt vastgesteld;

4.2.3. Overwegende dat artikel 299, eerste lid, van de Nieuwe Gemeentewet als volgt luidt :

"Geen enkele tuchtstraf mag worden opgelegd dan nadat het personeelslid in zijn middelen van verdediging gehoord is over alle feiten die hem ten laste gelegd worden door de overheid die haar uitspreekt."

en artikel 301 van de Nieuwe Gemeentewet :

"Ten minste twaalf werkdagen vóór zijn verschijning wordt de betrokkene opgeroepen voor de hoorzitting, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij door afgifte van de oproepingsbrief tegen ontvangstbewijs.

De oproeping dient melding te maken van:

- 1° al de ten laste gelegde feiten;
- 2° het feit dat een tuchtstraf wordt overwogen en dat een tuchtdossier is aangelegd;
- 3° plaats, dag en uur van de hoorzitting;
- 4° het recht van de betrokkene zich te laten bijstaan door een verdediger van zijn keuze;
- 5° de plaats waar en de termijn waarbinnen het tuchtdossier kan worden ingezien;
- 6° het recht van de betrokkene de openbaarheid van de hoorzitting te vragen, indien hij voor de gemeenteraad dient te verschijnen;
- 7° het recht om het horen van getuigen te vragen alsmede de openbaarheid van dat verhoor."

dat het gedeelte van de bestreden beslissing waarop het middel moet worden betrokken, als volgt luidt :

"Meer nog, dat de Heer VERMONDEN, door op de zitting te hebben verklaard zich bovendien de algemene houding aan te meten te weigeren zich soepel op te stellen telkens wanneer hij persoonlijk van oordeel is dat een bepaalde hem gegeven opdracht geen deel kan uitmaken van zijn functie, blijk geeft van een aanhoudende onwil prestaties te verrichten die hem niet aanstaan;

Dat immers de Heer VERMONDEN, ondanks de diverse pogingen gedurende maar liefst één maand van zijn hiërarchische overste om hem te overtuigen van het tegendeel, zelfs op zijn hoorzitting halsstarrig bij zijn standpunt blijft dat het aan hem persoonlijk is om uit te maken welke taken al dan niet tot zijn functie behoren, en dat hij er geenszins toe bereid is zijn standpunt op dit vlak te wijzigen.";

dat uit de voormelde overwegingen bezwaarlijk kan worden afgeleid dat aan verzoeker nieuwe feiten worden ten laste gelegd waarvan hij voorafgaandelijk niet in kennis was gesteld, noch dat aan verzoeker de wijze waarop hij zich voor de raad van beheer heeft verdedigd als een tuchtfait wordt aangerekend; dat de halsstarrigheid van verzoeker om de hem opgedragen taken uit te voeren en dienaangaande blijkt geeft van aanhoudende onwil, kan worden afgeleid uit het relaas van de hem ten laste gelegde feiten in de negatieve beoordelingsfiche van 24 januari 2001; dat immers uit die fiche blijkt dat aan verzoeker verscheidene keren het bevel gegeven werd om de administratieve taken verbonden aan de uitbating van de nieuwe telefooncentrale op zich te nemen, dat hem meermaals werd bevestigd dat die taken van administratieve aard waren, dat hij zich evenwel volkomen onwillig heeft getoond om die taken uit te voeren, klaarblijkelijk om de enkele reden dat hij persoonlijk vond dat ze niet tot de Dienst der Werken, noch tot zijn functiebeschrijving behoorden; dat zijn verweer voor de raad van beheer alleen maar de bevestiging is van zijn reeds voordien aangenomen eigengereide houding; dat het tweede middel niet ernstig is;

4.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van het evenredigheidsbeginsel, doordat de opgelegde tuchtmaatregel van ontslag van ambtswege "in een totale wanverhouding staat tot de lichte feiten die in de oproeping tot het verhoor werden ten laste gelegd"; dat hij hierbij betoogt dat zelfs indien zou worden aangenomen dat hij de hem opgedragen taken in verband met de uitbating van de nieuwe telefooncentrale had moeten uitvoeren, dan nog moet worden besloten tot de kennelijke onredelijkheid van de opgelegde maximumstraf omdat de tuchtoverheid niet aantoonde dat het om een "continu gedrag" van verzoeker zou gaan of dat hij nog in andere omstandigheden eveneens opdrachten zou hebben geweigerd;

4.3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het bestuur bij het bepalen van de strafmaat in tuchtzaken een ruime appreciatiebevoegdheid bezit en dat de Raad van State de uitoefening van die bevoegdheid slechts marginaal toetst; dat zij verder betoogt dat de weigering van verzoeker om de hem opgedragen taken in verband met de uitbating van de telefooncentrale uit te voeren, persistent is; dat het dus gaat om "een onoplosbaar feit dat de continuïteit en de goede werking van (de) dienst in het gedrang brengt";

dat ten aanzien van iemand die herhaaldelijk en hardnekkig blijft weigeren bepaalde opgedragen taken uit te voeren, volgens de verwerende partij de enige oplossing erin bestaat betrokkene van ambtswege te ontslaan;

4.3.3. Overwegende dat het redelijkheidsbeginsel slechts geschonden is wanneer het bestuur op evidente wijze een onredelijk gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid; dat, met andere woorden het niet denkbaar is dat enige, naar redelijkheid beslissende overheid de betrokken beslissing zou kunnen uitvaardigen; dat in tuchtzaken de overheid bij het bepalen van de strafmaat over een bijzonder ruime appreciatiebevoegdheid beschikt en dat de Raad van State derhalve enkel een kennelijk volkomen in wanverhouding tot de fout staande straf als onwettig kan beschouwen, dit wil zeggen een straf waarvan het in redelijkheid ondenkbaar is dat enige overheid ze voor die fout zou opleggen; dat te dezen verzoeker niet verheelt dat hij halsstarrig weigert uitvoering te geven aan de administratieve taken die hem door zijn hiërarchische overste werden opgelegd in verband met de uitbating van de nieuwe telefooncentrale, omdat hij persoonlijk van oordeel is dat die taken niet tot de Dienst der Werken, noch tot zijn functiebeschrijving behoren; dat zijn eigengereide houding die de bevelen van zijn hiërarchische overste meent te kunnen negeren, louter omdat hij persoonlijk van oordeel is dat wat hem wordt gevraagd niet tot zijn functie behoort en zonder dat blijkt dat de toewijzing van de kwestieuze taken klaarblijkelijk onwettig gebeurt, niet te verzoenen is met de goede werking van een hiërarchisch georganiseerd bestuur; dat het derhalve niet kennelijk onredelijk lijkt dat de bestreden beslissing een verdere samenwerking met verzoeker onmogelijk acht en het tekortkomen van verzoeker bestraft met de maximumstraf van het ontslag van ambtswege; dat ook dit middel niet ernstig is;

4.4.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel "de onbevoegdheid van de verwerende partij als tuchtoverheid" aanvoert; dat hij hierbij uiteenzet dat de bestreden tuchtmaatregel werd opgelegd door een orgaan van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann, terwijl de tuchtbevoegdheid ten aanzien van hem toebehoort aan de organen van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel; dat hij van oordeel is nog steeds statutair personeelslid te zijn van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel en niet in dienst te zijn van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann; dat daarover een geschil aanhangig is voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel; dat de beslissing van 23 januari 1996 van de raad voor maatschappelijk welzijn van

het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel om hem over te plaatsen naar het Brugmann-ziekenhuis, geen gewag maakt van de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann, laat staan dat ze melding zou maken van een overheveling van verzoeker naar die vereniging; dat een overheveling bij toepassing van artikel 128, § 2, van de O.C.M.W.-wet niet alleen een beslissing vergt van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn dat het personeelslid overdraagt, maar ook een beslissing van de vereniging die het personeelslid overneemt en dat in casu geen beslissing van de Ziekenhuisvereniging U.V.C.Brugmann wordt overgelegd; dat de briefwisseling die, volgend op de beslissing van 23 januari 1996 van de raad voor maatschappelijk welzijn met verzoeker werd gevoerd, uitging van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel, dat twee formulieren die aan verzoeker ter ondertekening werden voorgelegd als hoofding "O.C.M.W. van Brussel-Personeelsdienst" vermeldde; dat daaruit moet worden besloten dat ten aanzien van hem nooit toepassing is gemaakt van artikel 128, § 2, van de O.C.M.W.-wet en dat hij steeds statutair verbonden is gebleven aan het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel en dat zijn overplaatsing naar het Brugmann-ziekenhuis niet meer was dan een nieuwe dienstaanwijzing binnen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;

4.4.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het niet opgaat te beweren dat de briefwisseling met verzoeker niet zou preciseren dat laatstgenoemde naar de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann werd overgeheveld; dat de brief van 1 februari 1996 waarbij verzoeker kennis werd gegeven van zijn "overplaatsing" uitdrukkelijk verwijst naar het protocol dat met betrekking tot de overheveling van het personeel werd overeengekomen met de syndicale organisaties en naar de beraadslaging van 12 december 1995 van de raad voor maatschappelijk welzijn inzake de overplaatsing van het personeel naar de "G.O.G.I."structuren en naar het dienstorder nr. D.O./Pers/3/627 van 23 november 1995 aan het personeel betreffende hetzelfde onderwerp; dat verzoeker in 1998 eens te meer geconfronteerd is geweest met het feit van zijn overheveling, dat hem toen door de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann een tuchtmaatregel is opgelegd en dat hij toen de bevoegdheid van de Ziekenhuisvereniging niet heeft betwist; dat verzoeker kort na zijn overheveling nog twee formulieren heeft ondertekend waarop melding werd gemaakt van het "O.C.M.W. van Brussel-Personeelsdienst" een feitelijk gegeven van louter praktische aard is dat echter geen consequenties heeft

voor de juridische relatie tussen verzoeker en de Ziekenhuisvereniging U.V.C.Brugmann omdat bij het opstarten van de nieuwe ziekenhuisvereniging nog niet onmiddellijk nieuwe formulieren met de nieuwe hoofding beschikbaar waren;

4.4.3. Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij toepassing van artikel 128, § 2, van de O.C.M.W.-wet werd overgeheveld van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel naar de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann, die bij notariële akte van 22 december 1995 werd opgericht; dat immers uit de notulen van de vergadering van 23 januari 1996 van de raad voor maatschappelijk welzijn van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel blijkt dat de raad op die datum heeft beslist verzoeker op 1 januari 1996 verplicht over te plaatsen naar het ziekenhuis Brugmann en dat die verplichte overplaatsing "een juridische overdracht" betrof, conform met wat overeengekomen was in het protocol van 27 oktober 1995 met de representatieve vakorganisaties van het personeel over de herstructurering van de Brusselse openbare ziekenhuizen en bekendgemaakt aan het personeel in het dienstorder nr. D.O./Pers/3/627 van 23 november 1995; dat de brief van 1 februari 1996 waarmee verzoeker van die overdracht in kennis werd gesteld, daarover zeer duidelijk is, dat hij verwijst naar het protocol dat op 27 oktober 1995 met de syndicale organisaties is gesloten over de herstructurering van de Brusselse openbare ziekenhuizen, naar de beraadslaging van 12 december 1995 van de raad voor maatschappelijk welzijn inzake de overheveling van het personeel naar de "G.O.G.I."-structuren en naar het dienstorder nr. D.O./Pers/3/627 van 23 november 1995 betreffende hetzelfde onderwerp en dat hij vermeldt dat de raad voor maatschappelijk welzijn op 23 januari 1996 heeft besloten verzoeker "over te plaatsen naar het ziekenhuis Brugmann om de functie van Bestuurschef 'werken' te vervullen"; dat het gebruik van de term "overplaatsen" geen verwarring kan scheppen over het dienstverband dat verzoeker voortaan heeft met de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann, dat immers de veelvuldige verwijzingen naar de regelingen in verband met de overheveling van het personeel in het kader van de herstructurering van de Brusselse openbare ziekenhuizen elke twijfel dienaangaande uitsluiten; dat trouwens de term "overplaatsen" ook gebruikt wordt in artikel 128, § 2, van de O.C.M.W.-wet; dat verzoeker zich toentertijd trouwens ook klaarblijkelijk bewust was van het feit dat hij naar de Ziekenhuisvereniging U.V.C. Brugmann werd overgeheveld, en dat zulks blijkt uit zijn brief van 7 februari 1996 aan de secretaris-generaal van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk

Welzijn van Brussel waarin hij nadere informatie vraagt over de beroepscommissie bedoeld in het dienstorder nr. D.O./Pers/3/627, waarbij de personeelsleden van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn beroep konden indienen tegen hun overplaatsing naar de lokale ziekenhuisverenigingen; dat uit artikel 128, § 2, van de O.C.M.W.-wet niet kan worden afgeleid dat het tot stand komen van de overheveling een formele beslissing vergt van de vereniging die het personeelslid overneemt; dat uit de omstandigheid dat aan verzoeker kort na zijn overheveling naar de Ziekenhuisvereniging U.V.C.Brugmann nog formulieren ter ondertekening werden voorgelegd die de hoofding "O.C.M.W. van Brussel-Personeelsdienst" droegen, geen conclusies kunnen worden verbonden met betrekking tot het dienstverband dat nog zou bestaan tussen verzoeker en het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel; dat het vierde middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat geen van de aangevoerde middelen ernstig is bevonden; dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
acht oktober 2000 en een, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.